

fandt særlig skikket til at udfylde en Plads der. — Det maa her bemærkes, at samme Distriktsjordemoder *ikke* var Medlem af Kvindevalgretsforeningen.

Et af dennes Bestyrelsesmedlemmer gjorde nu paa en Generalforsamling i den kommunale Vælgerforening, der gik forud for Hjelpekassevalget, gældende, at Kvinderne ikke roligt burde finde sig i, at man formindskede Antallet af Kvinder i Hjelpekassens Bestyrelse, og da hun ikke fik Medhold paa Generalforsamlingen, besluttede Kvindevalgretsforeningen selv at tage Affære og opstille en Liste.

Nu gjaldt det imidlertid om ikke at gøre Fiasko, og der blev drevet en dygtig Agitation fra de ledende Kvinders Side, saa dygtig, at det Valgdagen lykkedes dem at føre to af deres Kandidater igennem, til Trods for, at de fleste af Byens Blade rasede imod dem.

En mægtig Støtte for Agitationen var et Valgblad, som Kvinderne udgav Søndagen før Valget, og som reves bort paa Valgdagen. Det indeholdt bl. a. — foruden Kv.s Liste, hvorpaa før-omtalte Distriktsjordemoder var Nr. 1 — en Artikel om hver af de 3 første Kandidater paa Listen, i hvilke der gjordes Rede for, *hvem* disse var, og *hvorfor* man særlig ønskede dem valgt. Paa Bagsiden af Bladet var der Annoncer, og disse betalte Bladets Udgivelse.

Naar jeg omtaler denne Affære her i Bladet, er det ikke for derved at opmuntre vore Foreninger til en kritikløs Efterfølgelse ved kommende Valg, men for at Landsf.s Medlemmer kan faa et Bevis paa, at Organisation er Magt, og at vore Foreninger kan faa en stor, praktisk Betydning dér, hvor Mændene ikke vil respektere os som Vælgere. — For lige saa forsigtige som vi bør være for ikke at komme til at danne særlige Kvindepartier dér, hvor Mændene gennem et fornuftigt Samarbejde før Valget viser, at de respekterer vor Valgret, ligesaa lidt bør vi roligt finde os i det modsatte.

Selvfølgelig er Forholdet et andet, naar der gaas til Valg efter politiske Linier, da kan et politisk Parti ikke uden videre tage Hensyn til de Kandidater, som en upolitisk Forening fore-

slaar, og da maa de enkelte Medlemmer i Kvindevalgretsforeningerne gøre sig gældende paa de Partimøder, der gaar forud for Valgene, hver hos sit Parti. Men naar der opstilles Fællesliste, kan man forlange, at der tages lige Hensyn til alle Vælgerne, de kvindelige som de mandlige, selv om de første endnu ikke har lært at gøre sig respekterede som Vælgere.

Derfor bør vi være taknemmelige for, at der i vore Foreninger er Kvinder, der, naar det behøves, tør paatage sig det Ansvar selv at opstille Liste, og som har Energi og Dygtighed til sejrrikt at føre Valgkampen for den.

Aalborg, d. 22/4 11.

Johanne Rambusch.

Mrs. Chapmann Catt i København.

I Betragtning af, at Præsidenten for den internationale Kvindevalgretsalliance har en Arbejdsmark, der omfatter ikke blot Evropa og Amerika, men ogsaa den koloniserede Del af Afrika og yderligere søges udvidet til Indien og Japan, maa det indrømmes, at de skandinaviske Lande er blevet stærkt favoriserede i de faa Aar, Alliancen har bestaaet. Som bekendt fandt en Kongres Sted i København i 1906, og fem Aar efter — 1911 — forlægges Mødestedet atter til en nordisk By, Stockholm.

Dette skyldes selvfølgelig ikke Tilfældighed. Det er med velberaadt Hu, at Alliancen støtter de svenske Kvinder i deres Kamp for Valgret ved at lade sine dygtigste kvindelige Talere samles i Stockholm under Kongressen. Thi Præsidenten og Bestyrelsen er med god Grund varmt interesseret i Valgrettens Gennemførelse i de skandinaviske Lande, som endnu ikke har opnaaet den, Sverige og Danmark.

Den Omstændighed, at Finland og Norge har indført Reformen, spiller en betydningsfuld Rolle som Støtte for Bevægelsen i andre Lande. Det drejer sig jo ikke her om halvfærdige Nybygger-samfund, men om gamle Kulturlande, og Kvindens politiske Valgret er ikke her bleven indført ved en politisk Til-

fældighed, men som Følge af den kulturelle og sociale Udvikling, Folk og Lande har gennemgaaet. Naar alle de skandinaviske Lande inden ret længe har vedtaget Kvindens politiske Valgret, vil det betyde ikke blot Landvinding af saa og saa mange Kvadratkilometer, men Landvinding paa de gamle Kulturers Mark. Et saadant Resultat vil virke stærkere for Bevægelsen i de øvrige Lande, end Snese af Agitationsmøder og Kongresser.

Som omtalt her i Bladet havde vor internationale Præsident, Mrs. Chapmann Catt, lovet de to med Alliancen forbundne Foreninger, Valgretsforbundet og Landsforbundet for Kvinders Valgret, at standse her i København paa sin Vej til Stockholm for at tale ved et offentligt Møde. Dette fandt Sted i Koncertpalæets store Sal Fredag den 21de April Kl. 8 Aften og var arrangeret af de to nævnte Foreninger i Samling.

Efter at Valgretsforbundets Formand, Frk. Eline Hansen, havde budt Velkommen, traadte Mrs. Chapmann Catt frem paa Talerstolen, hilset med Haandklap af den store Forsamling, der overvejende bestod af Kvinder, blandt hvilke saas mange kendte Ledere af Kvindevalgretsforeninger i Provinserne. Mrs. Chapmann Catts Foredrag, der blev holdt med glimrende Veltalenhed og strakte sig over en god Time, var aabenbart improviseret. Det prægedes helt igennem af en fin og elskværdig Humor, som gav sig Udslag i en Række fængslende Smaaaneddoter. Ved Anvendelse af letfattelige og slaaende Eksempler fra det daglige Liv, ved klar og saglig Fremstilling af Kendsgerninger og ved at kaste Lys over Samfundets Udviklingshistorie og Kvindernes Andel i denne, drog Taleren til Felts mod den Bornethed, Uvidenhed og Fordom, som er Valgrettens egentlige Fjende.

Mændenes Modstand mod Kvindevalgret, udtalte Mrs. Catt, bliver svagere for hver Dag; thi de kan ikke længere underbygge Modstanden med alvorlige Grunde, men kun med vage Følelser, der sidder dem i Blodet som en Arv fra Slægt til Slægt. Det gaar de fleste